

Дакле, дошао је и тај дан. Дуго и драматично најављивани и више пута одлагани серијал „Инсајдера“ Б92 коначно је стигао на „мале екране ТВ пријемника“. Садржински, није донео ништа спектакуларно и готово ништа што се већ није могло прочитати у медијима или чути од разних политичара претходних година и месеци. Али оно главно и најважније одиграло се пре саме премијере, кроз бесомучне најаве које су се данима вртеле на почетку и крају сваког рекламног блока, драматично најављујући најновији пројекат Б92 са више него речитим и практично самодовољним насловом – „ВЕЛИКА ПАТРИОТСКА ПЉАЧКА“.

Већ у првој епизоди сазнали смо да нас је парола „Косово је срце Србије“ коштала две милијарде евра за дванаест година, односно, „око 600 хиљада евра дневно“, и да је, по неким проценама, само на махинацијама са ПДВ-ом на Косову изгубљено око триста милиона евра. И чули смо да су у тој пљачки учествовали појединци блиски разним политичким странкама, којима је власт својим потезима и уредбама, свесно или несвесно, ишла на руку. И то би било то. Све остало је било обично театрално спиновање, праћено специјалним звучним и визуелним ефектима, усмерено против ауторима Инсајдера мрских странака (нарочито ДСС-а) и непрестана спрдња са поменутиим слоганом, као и, уопште, самом идејом „одбране Косова“.

Можда и јесте пука коинциденција то што је управо у дану у којем је на Б92 почело емитовање „Велике патриотске пљачке“ нова српска влада званично и писмено потврдила Бриселу да прихвата споразум о „интегрисаном управљању прелазима“. Али је више него очигледно да овај серијал јесте планиран и темпиран да буде ударна медијска логистика у оквиру завршне операције „кувања“ српског јавног мњења и испомоћи свима онима који се спремају да „храбрим и болним“ потезима затворе косовско поглавље и одраде оно што српске власти до сада или нису желеле, или нису стигле да ураде. А има ли у том погледу боље испомоћи од ТВ доказа како су сви ти који причају о „срцу Србије“, „лажној држави Косово“, „одбрани суверенитета“, и сличне патриотске трице најобичнији лопови и преваранти, заинтересовани само за личне интересе и сопствени џеп? Може ли се замислити бољи поклон „најмлађој европској држави“ за крај процеса „надгледане независности“ и има ли лепше предигре захтеву за укидање српских „паралелних институција“ на Косову?

Зато лицемерно делује превентивни лaments Бранкице Станковић о томе како ће она и њена екипа због овог серијала вероватно поново бити оптужени за „издају“. Самим насловом циклуса, поменутиим најавама и тенденциозним коментарима они напосто не

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 25 септембар 2012 21:13

остављају простора да њихов пројекат буде квалификован другачије. А да су се, рецимо, задржали само на новинарској вивисекцији путева шверца и злоупотребама средстава помоћи за КиМ, без претенциозних „предговора“ гарнираних кадровима са митинга за Косово и Метохију и крупним плановима Војислава Коштунице и, надам се, без овог подлог наслова који не оставља никакву дилему о правим мотивима и циљевима новог серијала Инсајдера, лично бих ауторе, ако не баш предложио за медаљу Обилића, а оно свакако похвалио и бранио од неоснованих напада. Али не. Да се не лажемо, управо тај наслов, ти кадрови и те најаве су есенцијални део овог пројекта Инсајдера и њега без њих не би ни било.

Да не буде неспоразума. Има и било је тамо свакојаког шверца, злоупотребе, махинација са ПДВ-ом, лажног патриотизма и којегчега што и иначе карактерише српски политички и економски живот. Било је криминала који се скривао испод врућих политичких парола, било је сумњивог бусања у патриотске груди, док су, истовремено, на другој страни, прављени дилови и разне „комбинације“ са приштинским властима и албанским мафијашима. А тзв. „патротска јавност“ крива је што углавном није хтела да чује за овакве и сличне приче и што су их често олако одбацивали као ујдурму и злонамерно клеветање наших врлих „патриотских кадрова“.

Није, дакле, никаква „издаја“ испитати токове новца који је годинама издвајан за Косово и Метохију – да је среће, то би непрестано радила надлежна државна комисија и истраживали државни медији. Није издаја проверити судбину појединих пројеката министарства, координационог тела и осталих институција задужених за КиМ. Није издаја демаскирати квазипатриотске „бизМисмене“ и политичаре који су се на conto „најскупље српске речи“ дебело обогатили. Али јесте подло, лицемерно, па и, ако хоћете, издајнички, овакве случајеве генерализовати и повезивати са патриотизмом као таквим и сугерисати да је брига за очување државне целовитости заправо пука фасада за криминал и пљачку. А то је управо оно што овај серијал „Инсајдера“ ради и поручује.

Узгред, да ли ће и ко једном направити „Инсајдер“ о оној „великој демократској пљачки“, на пример, о погубним последицама Споразума о стабилизацији и придруживању и стотинама милиона евра који су се само на тај начин, захваљујући укидању и обарању царина на увоз из ЕУ, за само неколико година уместо у буџет Србије прелили у џепове појединаца и предузећа из држава Европске уније? Ко ће емитовати и ко спонзорисати серијал о економској и политичкој цени пароле „ЕУ нема алтернативу“ и о „лажном европејству“ које је годинама прекривало намештене тендере и погубне приватизације српског банкарског сектора, цементара, шећерана, „Сартида“...?

Патриотска пљачка или издајничка инсценација?!

Пише: Ђорђе Вукадиновић

уторак, 25 септембар 2012 21:13

Да закључимо – можда се Бранкица и њени сарадници осећају као усамљени хероји и медијске лучоноше сред српског политичког мрака, али су, авај, само истурена медијска јединица у једној континуираној специјалној операцији против властите државе и њеног територијалног интегритета. То је истовремено тужна и непријатна истина која, додуше, нимало не аболира нечасне јунаке косовске „патриотске пљачке“, али прилично релативизује чак и оно што би у овом Инсајдеровом серијалу могло бити корисно и вредно.